

ระหว่าง { นายประธาน วงศ์สวัสดิ์ โจทก์
นายเฉลา สายกาญจนะ จำเลย

เรื่อง สัญญา มัดจำ

แพ่ง มาตรา ๓๗๗

ในส่วนของโจทก์ฎีกาว่า เงินมัดจำมีจำนวนสูงกว่าความเสียหายที่จำเลยได้รับและจำเลยมิได้นำสืบถึงความเสียหายที่ได้รับนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๗๗ บัญญัติว่า เมื่อเข้าทำสัญญา ถ้าได้ให้สิ่งใดไว้เป็นมัดจำ ท่านให้ถือว่ากรณีที่ให้มัดจำนั้นยอมเป็นพยานหลักฐานว่าสัญญานั้นได้ทำกันขึ้นแล้ว อนึ่งมัดจำนี้ยอมเป็นประกันการที่จะปฏิบัติตามสัญญานั้นด้วย เช่นนี้ ย่อมแสดงว่า มัดจำคือทรัพย์สินซึ่งได้ให้ไว้ในวันทำสัญญา เพื่อเป็นพยานหลักฐานว่าสัญญาจะซื้อขายได้ทำขึ้นแล้ว และเป็นประกันการปฏิบัติตามสัญญาโดยคู่สัญญามีเจตนาจัดเอาเป็นการใช้เงินบางส่วนเมื่อชำระหนี้ ซึ่งตามสัญญาจะซื้อขายหรือสัญญาวางมัดจำ ระบุว่า ถ้าผู้จะซื้อปฏิบัติผิดสัญญาไม่ไปรับโอน ให้ถือว่า สัญญานี้เป็นอันยกเลิก โดยผู้จะขายไม่จำเป็นต้องบอกกล่าว และผู้จะซื้อยินยอมให้ผู้จะขายริบมัดจำที่ชำระแล้วได้ทั้งหมด เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าโจทก์เป็นฝ่ายปฏิบัติผิดสัญญา จำเลยยอมริบมัดจำทั้งหมดได้ตามข้อสัญญาดังกล่าว โดยจำเลยไม่จำเป็นต้องนำสืบถึงความเสียหายที่ได้รับนั้นเพราะมัดจำมิใช่เบี้ยปรับ และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มิได้ให้อำนาจศาลที่จะลดมัดจำดังเช่นเบี้ยปรับได้

..... พงษ์พนิต หุन्छบ..... ย่อ/พิมพ์
..... วันเพ็ญ สิริธิดา..... ตรวจ